

רשות המקצוע עד סיכום המסמך :

פרשת בהעלתך

שם

חנכ"ל כנ"ל ככן סדרן למעלה למטה ושי' בשבת סמל
בפירוש. וכל כך למטה קשה הא' אחד באור הנדקה וי'ל
דאחרי עשה שבתך חול ואל תגיד לבדיות אבל נבי נר שבת אי' בט"ע
בא"ח סי' רס"ג ט"ל על הפתחים ומדליק נר שבת וא"כ א"ט וכל כך למטה
מה ענין נדקה אלל אור' והלא מדותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה ומשני
בזכות הנרות שמדליקין בשבת ובט"ח לו נרדף לשאלו על הפתח' להדליק
נר א"כ וכו' לאורה בזכות הנדקה: *הנרות לעולם

דף רמ"ז ע"ד היינו נרות של שבת או של חנוכה ושי' ברמב"ן

*שנא' אל מול פני המזורה ואורו. משמע אל"פ שאין
המקדש קיים ואורו על המזורה ואינו נרות שבת: *לכרך את כנ"י אינו
ברכת כהנים: *למה נאמר. אם ללמד כיס בה מעלות הרי כבר נאמר
והעלה את נרותיה וכו' אלל טיפס חזי והיו הנרות דולקין בכל הנרות
דהיינו סביב המזורה: *תקבלין. פי' תכונתן תרגם מנגד מקבל: *ר'
נתן לאחר. ר"ע סקורא עומד דף כ"ה ומנחות דף ג"ח: *מול פנים. דמי
היו הנרות דולקין סביב המזורה היו הכל פוין לכן קאמר שהיו דולקין
נגד המזורה: *שיהיה לה אחד ופנים. ב"א. ונ"ע דאיה נד קרני אחד
ואיה נד פנים ונ"ל דהאחלע קרני פנים והפלטת מזה והפלטת מזה קרני
מול שהיו פניהם כלפי חתש: *יבכה. פי' כשיבא האדם יבכה הנרות הא'

כינר ואורו ו' נרות תעבר עד בקר דהיינו מיתן ללחם טען מיליוו מערב
ועד בקר ב"א ובפרי גרים לפני ה' תמיד סיהא נר מערבי תמיד שמחנו
מדליק בין הערבים פ"ל בערם' מזה: ומשמע ממאן סאסור לכבו' הנרות
ובזה מיושב מה שהנאסר הרב' שהיה הגם של חנוכה לא יאה אלל ו' ימים
שהיה היה בו להדליק יום אחד ולמה קבע ח' ימי חנוכה ולפי פ"ט א"ס
שהיה בו חזי לז' סתן לבל נר דהיינו להדליק לילה א' ולמחרת דלקו עוד
והיו אסורין לכבות וא"ס והיו דולקין ח' ימים וח' לילות נחלל שיהי הגם
ח' ימים: *להעלותם. פי' להדליקם. נר תמיד משמע לסוף יחיד סבר
מערבי היה מדליק בפני עצמו ומתנו מדליק הכאר כדאיתא במסכ' תמיד:

*יערך אורו. הוא כ"ל לסוף יחיד: *כמין פטרה הלשון משמע דס"ל
שהקנה האחלעי היה באחלע וסשה קנים חקופין אורו סביב בפני עצמה
וז"ש ת"ל ואורו סביב אחד היה תאיר לאחלעי שהיו כולם סמוכין לאחלע
בטוב והא דכתיב בקרא סלסלה קנים ונא"ס מזה ה"א וסלסלה קני' מזה
השני יס לאיסכו ב"כ דרך זה אלל במנחות משמע דס"ל לכ"ע שהיו שומרין
בטורה לכן נ"ל דמ"ס כמין פטרה היינו שהקנים בעלמא היו עגולה כמין
פטרה ודוחק: *מוסטרין. לפון מדרין על נלשתינו מתרצותן על
ספדתי: *הקסרת מנן. דכתיב ס"פ מננה והקסיר עליו אהרן קטרם
נ"ו וא"כ בגין מנן: *י"ה תוכיח. דכתיב וכבר הכהן אשר יתחננו':

*ובכנדי וכו'. אלל עבודת י"ה היה בכנדי לכן ב"ד בנדים: *כי'הנאמר
תמיד. כפ' אחרי קום: *שנתקסה בהם מנחות דף כ"ט: *מין קסה.
כלומר מן המנחה הוא קסה בעשיתם דלריכה איתן בקי מנ' דנעשה מעט'
קורנם כ"א. אלל לקסן מן קסה היינו מן מתכת הקסה: *יכרה וסרחה
היינו מין קסה: *מין קסה. פי' מין מתכת שהוא קסה:

דף רמ"ז ע"א *מין מוסיפי. פי' מוסיפין מעברי מתכת מזה נקרא
גרם לית. ופירוש מן הככר אלל כומן שהיא מין
זהב ולא מין קסה כנ"ל כומן שהיא בא משאר מיני מתכת א"ל גביעיס
כפתריה ופירוש וע"ל כפ' תרומת: *שכסם שאמר לו. פי' אפי"ס שלל
הראה לו רק אחר לו כן עשה ור"ג ס"ל שהקב"ה הראה לו מעשה המזורה
באצבע וע"ל כפרשת תרומה: *עם כל הכלים. דכתיב כפרשת תרומה
ככל אשר חזי תראה איתך את מבנית המשכן ואת מבנית כל כליו:

דף רמ"ז ע"א בראש פ' תרומה: *כיהות הכרזו' קולות ובר'ים:
*אל תתנו דושי לו עד יבוא את ירושלים. פירוש סאן
ישכחו בקול דמיה דקה: *בזמן שכינה בת"כ גרם
בזמן שזמן שם: *מפני העובלים ברים ת"כ גרם
וכה"ל לא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני העובן כי מלל כבוד ה' את בו'
ה' מלמד שנענה דמות לפיכאלים לחבל וכה"ל ושכתי כפי עלך עד עברי
מלמד שניפון דמות לתלמידי לחבל וכן ה"כ אשר נכעמתי באפי אם יבואו
מנחותי כשיסור אפי יבואו אל מנחותי עב"ל אפי בק"א כסם הראח"ד דקחו
אפי"ב והפ"כ שכינה דאיה כסם ששזנן הוא נכול לשכינה כך האף נכול
לשכינה עב"ל והא דוחק ונ"ל כפסוטי שהקב"ה מתחרט על הכובעה כדא'
פ"ק דתנינא ואמר כל און שהאף שועד לכנדי היינו המקדש אלל להם
לכוא אלל התננה אלל כשישכ האף ויבואו אל המזורה א"כ ס"ס סנתן

אחד כסף ואל"ל מורק כסף אלל ללמד שאחר על נביהן ועיי' פדק קמא
דסנהדרין: *ואת שורות גדיי הצוים. וכחשכ לו לזכות טענה דנון אמו:
*אלל פ"ט הקרבן. דמי לא נפשו פ"ט הקרבן א"א שיהא משקלים שוה.
כ"א ואף ענין זה לכאן לכן כ"ל דייק מדכתיב קרבנו קשרת כסף ונומר
דמלת קרבנו יתיר' הוא: *קשרת מנין. סהיתה כשקל הקדש: *סגולה
עבה. פי' טה' עורה עבה כדאיתא בר"ה העמידו על גלדו: *שכולן
הכשרו לעולה. כלומר שכלן הקריבו פולה: *כקבר התאם. עיי' ברט'
ובמפרשי. דוחה את השבת. ששכס אפרים הקריב בשבת כדאיתא ברבה
ובנמרק במסכת מ"ק: *ואת הסומאה. פי' לפי שכסני בניסן נשרפה
הערה וא"כ עדין לא היו עליהם וי"ל סמאי מתיס אפי"כ הקריבו קרבן
ואפי"כ שלפני הדבר לא היו מומאין מ"ה ה"ל כעין סמאי מתיס: *שכלן
כשרו. דסד"ג כיון דכתיב ולזבח השלמים בקר שנים ה"א דחא בקר קרבו
שלמים אלל לא חלים ועמודים וככשים קמ"ל מדכתיב ולזבח לרבות את
כולם: *שנאמר הקרב מדכתיב הקריא חסר יו"ד דרש' הקרב לסוף ניווי:
*כשיא ישכר וכו' ובנחשון לא נאמר בשיא: *כיהיה דחוק. טהוא היה
משיעי ללידה וכה להקריב שני: *היו דורשין את השמות. קשה למה
לא דרשו שמות של כל הנפאים וי"ל דהוקשה להם למה הקדים נפא
אפרים לנפאי משה ולזה תירצו שפשו גרם סכס' נפא'

דף רמ"ז ע"ב אפרים תורה על מעשה האזקס: *לפנים מן
דבא חשי' הקלעים. היינו קדשים קלים עיי' סוף זכחים וספ"ק
דמגילה: *שמים נחשזל בליה: *כיום מסמו

איתם. קאי על אהרן ובניו וא"כ חסמחא גם האסכן נהאח כיום: *פסול
ר"ל סומאה. א"ל לא נעשעשו בהם חולין ב"א וקס' מה פסול הוא זה דא'
נחשזל אלל יס ללח תקנה כטבילה ואם נשתמשו בהן חולין לא ידעתי למ'
ישלנו לכן נ"ל פסול היינו שנקבו כדאיתא ספ"ט דזכחים: *ת"ל פר א'
וכו'. פי' ואח"כ כל הבקר לעולה ל"ל אלל ע"ליון על כל וכו': *לענין
שלארנו. סנחשח ביום: *כיום שנמחרו. חנכו ומסחו: *פדין הדבר
תלוי. פירוש שא' מי ידע איתדי מסחו וא"כ לל"ל ביום שהרי כבר כתיב
ויהי ביום כלות משה אלל ע"כ ללמד שנחשח ביום סהל להעמידו משחו
כדאיתא לעיל בספרי שמשחו בכל יום: *טהוא נחמח מעתה פי' אחר
שנחשח עתה יאה נחמח לית' השחיה שנית ואח"ל אינו נחשח לית' המסחיה
אלל וכו': *אמר את עוד וכו' כנ"ל רציו' כספר השרשים לרמב"ן

ורמב"ם ומה חזי חקייב וכו'. דכתיב ליעל ועלה על ראשה סד"א טעומין
סס להמשח ומשחי זה עכש וכו' וא"כ משיחה וע"ל כפ' צו וכו' כי קוט
וכר': *לל אחד היה מהן דוחה שבת. דלפי שהקריבו כיה דמי לקרבן לזכר
דחיי שבת: *הנופל לפונן אפי' חולין כדאיתא פ"ס דזכחים: *תפסלן
כטומאה פי' כיון שהקדש בכלי שרת קדוש קדושת הגוף לפסל כטומאה
כדאיתא פ"כ דמגילה: *אכי בהן מנסכין. פי' דס"ל מנקיות הן הסניפין
וקשות היינו הקנים וע"ל פדין וכי בהן היה מנסכין פי' ובי היה ממיפין

הלחם כסניפין והלא היה ממיפין איתן בקנים ועיי'
ברט"י פ' תרומה: *כיהות הכרזו' קולות ובר'ים:
*אל תתנו דושי לו עד יבוא את ירושלים. פירוש סאן
ישכחו בקול דמיה דקה: *בזמן שכינה בת"כ גרם
בזמן שזמן שם: *מפני העובלים ברים ת"כ גרם
וכה"ל לא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני העובן כי מלל כבוד ה' את בו'
ה' מלמד שנענה דמות לפיכאלים לחבל וכה"ל ושכתי כפי עלך עד עברי
מלמד שניפון דמות לתלמידי לחבל וכן ה"כ אשר נכעמתי באפי אם יבואו
מנחותי כשיסור אפי יבואו אל מנחותי עב"ל אפי בק"א כסם הראח"ד דקחו
אפי"ב והפ"כ שכינה דאיה כסם ששזנן הוא נכול לשכינה כך האף נכול
לשכינה עב"ל והא דוחק ונ"ל כפסוטי שהקב"ה מתחרט על הכובעה כדא'
פ"ק דתנינא ואמר כל און שהאף שועד לכנדי היינו המקדש אלל להם
לכוא אלל התננה אלל כשישכ האף ויבואו אל המזורה א"כ ס"ס סנתן

דף רמ"ז ע"א בראש פ' תרומה: *כיהות הכרזו' קולות ובר'ים:
*אל תתנו דושי לו עד יבוא את ירושלים. פירוש סאן
ישכחו בקול דמיה דקה: *בזמן שכינה בת"כ גרם
בזמן שזמן שם: *מפני העובלים ברים ת"כ גרם
וכה"ל לא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני העובן כי מלל כבוד ה' את בו'
ה' מלמד שנענה דמות לפיכאלים לחבל וכה"ל ושכתי כפי עלך עד עברי
מלמד שניפון דמות לתלמידי לחבל וכן ה"כ אשר נכעמתי באפי אם יבואו
מנחותי כשיסור אפי יבואו אל מנחותי עב"ל אפי בק"א כסם הראח"ד דקחו
אפי"ב והפ"כ שכינה דאיה כסם ששזנן הוא נכול לשכינה כך האף נכול
לשכינה עב"ל והא דוחק ונ"ל כפסוטי שהקב"ה מתחרט על הכובעה כדא'
פ"ק דתנינא ואמר כל און שהאף שועד לכנדי היינו המקדש אלל להם
לכוא אלל התננה אלל כשישכ האף ויבואו אל המזורה א"כ ס"ס סנתן

דף רמ"ז ע"א בראש פ' תרומה: *כיהות הכרזו' קולות ובר'ים:
*אל תתנו דושי לו עד יבוא את ירושלים. פירוש סאן
ישכחו בקול דמיה דקה: *בזמן שכינה בת"כ גרם
בזמן שזמן שם: *מפני העובלים ברים ת"כ גרם
וכה"ל לא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני העובן כי מלל כבוד ה' את בו'
ה' מלמד שנענה דמות לפיכאלים לחבל וכה"ל ושכתי כפי עלך עד עברי
מלמד שניפון דמות לתלמידי לחבל וכן ה"כ אשר נכעמתי באפי אם יבואו
מנחותי כשיסור אפי יבואו אל מנחותי עב"ל אפי בק"א כסם הראח"ד דקחו
אפי"ב והפ"כ שכינה דאיה כסם ששזנן הוא נכול לשכינה כך האף נכול
לשכינה עב"ל והא דוחק ונ"ל כפסוטי שהקב"ה מתחרט על הכובעה כדא'
פ"ק דתנינא ואמר כל און שהאף שועד לכנדי היינו המקדש אלל להם
לכוא אלל התננה אלל כשישכ האף ויבואו אל המזורה א"כ ס"ס סנתן

דף רמ"ז ע"א בראש פ' תרומה: *כיהות הכרזו' קולות ובר'ים:
*אל תתנו דושי לו עד יבוא את ירושלים. פירוש סאן
ישכחו בקול דמיה דקה: *בזמן שכינה בת"כ גרם
בזמן שזמן שם: *מפני העובלים ברים ת"כ גרם
וכה"ל לא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני העובן כי מלל כבוד ה' את בו'
ה' מלמד שנענה דמות לפיכאלים לחבל וכה"ל ושכתי כפי עלך עד עברי
מלמד שניפון דמות לתלמידי לחבל וכן ה"כ אשר נכעמתי באפי אם יבואו
מנחותי כשיסור אפי יבואו אל מנחותי עב"ל אפי בק"א כסם הראח"ד דקחו
אפי"ב והפ"כ שכינה דאיה כסם ששזנן הוא נכול לשכינה כך האף נכול
לשכינה עב"ל והא דוחק ונ"ל כפסוטי שהקב"ה מתחרט על הכובעה כדא'
פ"ק דתנינא ואמר כל און שהאף שועד לכנדי היינו המקדש אלל להם
לכוא אלל התננה אלל כשישכ האף ויבואו אל המזורה א"כ ס"ס סנתן